

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-ההב		Talmud Navigator														
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
בין התירו לערב קשה בך, מפני שהוא משביחו.	באמת אמרו:															■
אין מערבין שמרי יין ביון, אבל נותן לו את שמריו.																■
מי שנתערב מים בינו לא ימכרנו בחנות, אלא אם כן הודיעו. ולא לתגר אף על פי שהודיעו, שאינו אלא לרמות בו.																■
מקום שנהגו להטיל מים ביון - יטילו.																■
התגר נוטל מחמש גרנות ונותן לתוך מגורה אחת, מחמש גתות ונותן לתוך פיטום אחד, ובלבד שלא יהא מתכוין לערב.																■
אין צריך לומר חדשות מארבע וישנות משלש דאין מערבין, אלא אפילו חדשות משלש וישנות מארבע - אין מערבין, מפני שאדם רוצה לישנן.	תנו רבנן:															■
בין התירו לערב קשה בך מפני שהוא משביחו.	באמת אמרו:															■
עדא אמרה כל באמת אמרו - הלכה היא.	רבי אלעזר:															◇
ובין הגיתות שנו.	רב נחמן:															◇
והאידנא דקא מערבי שלא בית הגיתות?																◇
דידי וקא מחלי.	רב פפא:															◇
הא מני - רבי אחא היא.	רב אחא בריה דרב איקא:															■
מתיר בדבר הנטעם.	דתנאי: רבי אחא:															◇
ואין מערבין שמרי יין ביון אבל נותן לו את שמריו.																■
והא אמרת רישא אין מערבין כלל																◇
וכי תימא מאי נותן לו את שמריו - דקא מודע ליה																!
הא מדקתני סיפא לא ימכרנו בחנות אלא אם כן מודיעו, ולא לתגר אף על פי שמודיעו מכלל דרישא אף על גב דלא מודע ליה																◇
הכי קאמר: אין מערבין שמרים של אמש בשל יום, ולא של יום בשל אמש, אבל נותן לו את שמריו.	רב יהודה:															◇
השופה יין לחבירו - הרי זה לא יערב של אמש בשל יום, ולא של יום בשל אמש. אבל מערב של אמש בשל אמש, ושל יום בשל יום.	תניא נמי הכי: רבי יהודה:															■
מי שנתערב מים בינו הרי זה לא ימכרנו בחנות אלא אם כן מודיעו וכו'.																■
רבא אייתו ליה חמרא מחנותא, מזגיה, טעמיה, לא הוה בסים, שדריה לחנותא.	[רבא]															◇
ולא לתגר אף על פי שהודיעו	אמר ליה אביי: והא אנן תנן:															◇
מזגא דידי מידע ידיע. וכי תימא דטפי ומחיליה ומזבין ליה - אם כן אין לדבר סוף.	אמר ליה: [רבא]															!
מקום שנהגו להטיל מים ביון יטילו וכו'.																■
למחצה לשליש ולרביע.	תנא:															■
ובין הגיתות שנו.	רב:															◇
לא יחלק התנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שהוא מרגילן לבא אצלו.	רבי יהודה:															◆
מתירין.	חכמים:															◆
ולא יפחות את השער	[רבי יהודה]															◆
זכור לטוב.	חכמים:															◆
לא יבור את הגריסין, דברי אבא שאול	[אבא שאול]															◆
מתירין.	חכמים:															◆
שלא יבור מעל פי מגורה, שאינו אלא כגונב את העין.	ומודים: [חכמים]															◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בבא מציעא-הזהב	מימרא											
אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים.												ס.
מאי טעמייהו דרבנן?										^		ס.
דאמר ליה: אנא מפליגנא אמגוזי, ואת פליג שיסקו.										!	◇	ס.
ולא יפחות את השער	[רבי יהודה]									◆		ס.
זכור לטוב וכו'.	חכמים:									◆		ס.
מאי טעמא דרבנן?										^		ס.
משום דקא מרווח לתרעא.										!	◇	ס.
ולא יבור את הגריסין דברי אבא שאול	[אבא שאול]											ס.
מתירין וכו'.	חכמים:											ס.
מאן חכמים										^		ס.
רבי אחא										!		ס.
מתיר דבבר הנראה.	דתניא: רבי אחא:									!	◇	ס.
אין מפרכסין לא את האדם וכו' ולא את הכלים.												ס.
אין משרבטין את הבהמה, ואין נופחין בקרביים, ואין שורין את הבשר במים.	תנו רבנן:											ס.
מאי אין משרבטין?										^		ס.
מיא דחזירא	הכא תרגמו:									!		ס.
מזקפתא.	זעירי אמר רב כהנא:									!		ס.
שמואל שרא למרמא תומי לסרבלא.	[שמואל]											ס.
רבי יהודה שרא לכסכסוי קרמי.	[רבי יהודה]											ס.
רבא שרא למידק צרדי.	[רבא]											ס.
רבא שרא לצלומי גירי.	[רבא]											ס.
רב פפא בר שמואל שרא לצלומי דיקולי.	[רב פפא בר שמואל]											ס.
אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים	והא אנן תנן:									⚡	◇	ס.
לא קשיא, הא - בחדתי, הא - בעתיקי.										!	◇	ס.
פרכוס דאדם מאי היא?											^	ס.
כי הא, דההוא עבדא סבא דאזל צבעיה לרישיה ולדיקניה. אתא לקמיה דרבא, אמר ליה: זיבנן.										!	◇	ס.
יהיו עניים בני ביתך.	אמר ליה: [רבא]									!	◇	ס.
אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל, זבניה.										!	◇	ס.
יומא חד אמר ליה: אשקיין מיא, אזל חווריה לרישיה ולדיקניה. - אמר ליה: חזי דאנא קשיש מאבוכך.										!	◇	ס.
קרי אנפשיה: (משלי י"א) צדיק מצרה נחלץ ויבא אחר תחתיו.	[רב פפא בר שמואל]									!	◇	ס.
הדרן עלך הזהב.												ס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אין לי אלא בלוה, במלוה מנין? נאמר נשך בלוה, ונאמר נשך במלוה, מה נשך האמור בלוה - לא חלקת בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברבית - אף נשך האמור במלוה לא תחלוק בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברבית.												♣
מנין לרבות כל דבר - תלמוד לומר (דברים כ"ג) נשך כל דבר אשר ישך.												♣
לא נשך באוכל ולא רבית בכסף צריכי קרא, דאי כתיב: את כסף לא תתן לו בנשך ואכלך במרבית - כדקאמרת, השתא דכתיב: את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך - קרי ביה הכי: את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית, ובנשך ובמרבית לא תתן אכלך.	רבינא:											♣
והא תנא, נאמר נאמר קאמר												♣
הכי קאמר: אילו לא נאמר קרא - הייתי אומר גזירה שוה, עכשיו שנאמר קרא - גזירה שוה לא צריך.												♣
אלא גזירה שוה למה לי?												♣
לנשך כל דבר אשר ישך, דלא כתב במלוה.												!
למה לי דכתב רחמנא לאו ברבית, לאו בגזל, לאו באונאה? צריכי. דאי כתב רחמנא לאו ברבית - משום דחידוש הוא, דאפילו בלוה אסרה רחמנא. ואי כתב רחמנא לאו בגזל - משום דבעל כרחיה, אבל אונאה - אימא לא. ואי כתב רחמנא לאו באונאה - משום דלא ידע דמחיל.	רבא:											♣
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.												♣
הי תיתי?												♣
לא לכתוב רחמנא לאו ברבית, ותיתי מהנך												!
מה להנך שכן שלא מדעת, תאמר ברבית דמדעתיה.												♣
לא לכתוב רחמנא לאו באונאה, ותיתי מהנך												!
מה להנך שכן אין דרך מקח וממכר בכך.												♣
אלא לא לכתוב רחמנא לאו בגזל, ותיתי מהנך דמאי פרכת? מה לרבית שכן חידוש - אונאה תוכיח, מה לאונאה שכן לא ידע ומחיל - רבית תוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן שכן גזול - אף אני אביא גזל												♣
הכי נמי. - אלא לאו בגזל למה לי - לכובש שכר שכיר.	אמרי:											!
כובש שכר שכיר בהדיא כתיב ביה (דברים כ"ד) לא תעשק שכיר עני ואביון												♣
לעבור עליו בשני לאוין.												!
ולוקמה ברבית ואונאה, ולעבור עליו בשני לאוין												♣
דבר הלמד מעניינו, ובעניינא דשכיר כתיב.												!
(ויקרא י"ט) לא תגנבו דכתב רחמנא למה לי?												♣
(שמות כ') לא תגנב - על מנת למיקט, לא תגנב על מנת לשלם תשלומי כפל.	לכדתניא:											!
לאו דכתב רחמנא במשקלות למה לי?	אמר ליה רב יימר לרב אשי:											♣
לטומן משקלותיו במלה.	אמר ליה: [רב אשין]											!
היינו גזל מעליא הוא												♣
לעבור עליו משעת עשייה.												!
(ויקרא י"ט) לא תעשור עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. במדה - זו מדידת קרקע, שלא ימדוד לאחד בימות החמה ולאחד בימות הגשמים. במשקל - שלא יטמין משקלותיו במלה, ובמשורה - שלא והלא דברים קל וחומר: ומה משורה, שהיא אחד משלשים וששה בלוג, הקפידה עליו תורה - קל וחומר להין, וחצי הין, ושלישית הין, ורביעית הין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית הלוג.	תנו רבנן:											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא- איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למה לי דכתב רחמנא יציאת מצרים ברבית, יציאת מצרים גבי ציצית, יציאת מצרים במשקלות? אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור - אני הוא שעתיד ליפרע ממי שתולה מעותיו בנכרי ומלוה אותם לישראל ברבית, וממי שטומן משקלותיו במלה, וממי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלת הוא.	רבא:											◊	סא:
רבינא איקלע לסורא דפרת.	[רבינא]											○	סא:
יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי?	רב חנינא מסורא דפרת לרבינא:											◊	סא:
אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, אני עתיד ליפרע ממי שמערב קרבי דגים טמאין בקרבי דגים טהורין, ומוכרן לישראל.	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:
אנא המעלה קא קשיא לי, מאי שנא הכא המעלה דכתב רחמנא?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]											◊	סא:
לכדתנא דבי רבי ישמעאל	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:
אמר הקדוש ברוך הוא: אילמלא (לא) העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה, שאין מטמאין בשרצים - דיי.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											◊	סא:
ומי נפיש אגרייהו טפי מרבית ומציצית וממשקלות?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]											◊	סא:
אף על גב דלא נפיש אגרייהו טפי, מאיסי למכליניהו.	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואיזהו תרבות המרבה בפירות, כיצד לקח הימנו חטים בדינר זהב וכו'.												■	סא:	
אטו כל הני דאמרינן עד השתא לאו רבית הוא?												ז	סא:	
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	רבי אבהו:											!	◇	סא:
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	וכן אמר רבא:											!	◇	סא:
עד כאן (איוב כ"ז) יכין רשע וילבש צדיק.												■	◇	סא:
עד כאן ותו לא?												ז	סא:	
אלא, אפילו עד כאן יכין רשע וילבש צדיק.												■	◇	סא:
עד כאן רבית קצוצה, מכאן ואילך אבק רבית.												■	◇	סא:
רבית קצוצה - יוצאה בדיינין, אבק רבית - אינה יוצאה בדיינין.	רבי אלעזר:											■	◇	סא:
אפילו רבית קצוצה נמי אינה יוצאה בדיינין.	רבי יוחנן:											■	◇	סא:
מאי טעמא דרבי יוחנן - דאמר קרא (יחזקאל י"ח) בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את כל התעבות האלה עשה - למיתתה ניתן ולא להישבון.	רבי יצחק:											■	◇	סא:
אמר קרא (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך - למורא ניתן ולא להשבון.	רב אדא בר אהבה:											■	◇	סא:
מגופיה דקרא שמיעי ליה - (יחזקאל י"ח) מות יומת דמיו בו יהיה - הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים, מה שופכי דמים לא ניתנו להשבון - אף מלוי רבית לא נתנו להשבון.	רבא:											■	◇	סא:
מאי טעמא דרבי אלעזר דאמר קרא (ויקרא כ"ה) וחי אחיך עמך - אהדר ליה כי היכי דניחי.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇	סא: